A Ω

Spravodajca evanjelického a.v. cirkevného zboru v Prešove

Jún 2014 Ročník 19 Číslo: 3

PATMOS

SLOVO, KTORÉ OBČERSTVUJE

Iste nemusím nikoho presviedčať, že dovolenka a oddych sú veľmi potrebné pre naše rodiny, manželstvá ale i naše deti. Tešia sa na prázdniny, na tie intenzívne chvíle spoločných debát a objavov, ale predovšetkým na čas, keď si spolu na chvíľu oddýchneme od našich povinností... a budeme, to Vám prajem, viac načúvať jeden druhému a Božiemu slovu. Ale čo je potrebné, aby sa to udialo? Jednoducho žiť v láske... aby sme dokázali potešiť, povzbudiť, jednoducho povedať slovo, ktoré usamerní a buduje nielen naše vzťahy ale aj náš život viery. Prorok Izaiáš vyznáva: ***„Hospodin, Pán, dal mi jazyk učených, aby som slovom vedel občerstviť ustatého; každé ráno prebúdza mi ucho, aby som počúval ako učeník.“*** *(Jer 50,4)* Máme si uvedomiť, že počúvanie Božieho slova sa prejavuje poslušnosťou v každodennom živote. To, čo by som rád zdôraznil a k čomu by som vyzval, je načúvanie Božiemu slovu, ale aj jeden druhému, aby sme naším slovom dokázali „občerstviť ustatého“. Je to veľmi potrebná úloha... pre nás otcov, rodičov, farárov, biskupov... no zdá sa, akoby sme toho neboli schopní... Kde je problém? Milý zbor, milí evanjelici, prestali sme počúvať... načúvať Božiemu slovu! Prestali sme investovať do našich vzťahov, lebo na počúvanie je potrebná láska a čas... Sme akoby zablokovaní materiálnym svetom. Keď sme v sobotu (20.júna tohto roku) boli s deťmi na Dávidovej harfe v Medzanoch, bol som potešený kázňou brata farára M. Chalupku (ale aj programom nášho zborového tímu z DSB), ktorý na tému „pozor nákaza“ ponúkal deťom starý mobil, ale v príťažlivo vyzerajúcej krabičke od najnovšieho smartfónu... Stačilo sa iba pokloniť - iným slovami poslúchnuť hlas pokušiteľa. Pokloniť sa zlatému teľaťu konzumu... a už by sme nepočuli a nevideli to dôležité. Brat farár veľmi dobre a takto názorne deťom vysvetlil, aké je to nebezpečné dať sa oklamať pokušiteľom - diablom. Nedajme sa oklamať, rodičia, manželia, otcovia, mamky, starí rodičia..., naše deti potrebujú náš príklad načúvania Božiemu slovu na službách Božích, stretnutiach mládeže, detských službách Božích, či na vyučovaní náboženstva a konfirmácie. Prosím Vás, sestry a bratia, aby ste mali znovu odvahu ukázať, že nás formuje Božie slovo, že má dopad na náš život, a že preto ani naša dovolenka, prázdniny nemôžu byť bez Božieho slova. Načúvajme mu ešte dôslednejšie, aby sme mohli naším životom svedčiť o autorite Božieho slova... a to tak, že sa budeme zaujímať oveľa intenzívnejšie jeden o druhého, aby sme dokázali povedať to občerstvujúce slovo v pravý čas. Práve v tomto poslaní ste v rodine, v manželstve, v cirkevnom zbore nenahraditeľní. Prajem Vám, aby ste v tejto klíme a kultúre konzumu, ktoré nás nútia mať stále viac a viac, dokázali konať nie pod tlakom sloganov reklám, ale vo svetle Božieho slova, lebo to nás vedie k budovaniu viery a našich vzťahov. Všimnime si, ako sa pod tlakom „zlatého teľaťa konzumu“ ľudia zadlžujú, pretože si chcú dovoliť aj to, čo majú bohatí. Nedívajú sa na to, čo prinesie budúcnosť, ak to nebudú môcť splatiť. Prídu radšej o dom, o byt, len aby vyzerali, že oni na všetko majú, že si všetko môžu dovoliť. Jedným slovom nechali sa oklamať – nakazili sa. S touto falošnou kultúrou konzumu prichádza i pýcha: ja niečo som, ja niečo mám. Všetci sa dívajte, ako si ja žijem! Prorok nás volá, aby sme si každé ráno nechali prebudiť ucho Božím slovom. Ak to tak nebude, potom sa začnú strácať duchovné hodnoty, slovo lásky a občerstvenia a ostáva iba: čo si môžem dovoliť, to sa stáva pre nás tým najdôležitejším. Musíme sa pýtať, sestry a bratia, na čom nám naozaj záleží? Keď sa otvoríme zvesti Božieho slova a budeme podľa neho jednať, keď sa naučíme uspokojiť sa s tým, čo máme., keď sa otvoríme Božej láske v Kristu a necháme si Ním pretvoriť svoje srdce, potom je to svedectvom, že počúvame ako učeníci. Požehnané dni prázdnin a dovoleniek praje

Ján Bakalár
zborový farár

„Hospodin, Pán, dal mi jazyk učených, aby som slovom vedel občerstviť ustatého; každé ráno prebúdza mi ucho, aby som počúval ako učeník.“

(Jer 50,4)

Informácie zo zasadnutia vyšších cirkevných orgánov

Vážení bratia a sestry, po rokovaniach zborových a seniorátnych konventov sa uskutočnilo rokovanie Dištriktuálneho konventu VD ECAV v Prešove a rokovanie Synody ECAV na Slovensku.

Dištriktuálny konvent VD ECAV na Slovensku sa konal dňa 25.4.2014 v Prešove. Začal sa Službami Božími v Chráme Svätej Trojice. Liturgiou a kázňou Slova Božieho poslúžila sestra seniorka LOS - K. Hudáková. Potom sa konventuáli presunuli do zasadačky BÚ VD, kde prebiehalo rokovanie dištriktuálneho konventu. Konventuáli prerokovali správy za jednotlivé oblasti života vo Východnom dištrikte, a to za oblasť duchovnú, hospodársku, školskú a misijnú.

V správe biskupa VD ECAV Mgr. S. Sabola sú zapracované aj problémy, s ktorými sa stretávame v jednotlivých seniorátoch, no aj radosť z toho, čo sa podarilo za uplynulý rok s Božou pomocou v CZ VD ECAV vykonať. V správe je aj výzva, aby sme sa aj v dnešnej konzumnej dobe, dobe pracovného turizmu a poklesu morálky, nebáli veriť v živého Boha.

Súčasťou rokovania boli aj voľby do cirkevných grémií. Prijaté bolo aj uznesenie, že správa biskupa VD ECAV bude predložená spolu s ostatnými správami vždy pred zasadnutím dištriktuálneho konventu, a nemenej dôležité uznesenie o zabezpečenie finančných prostriedkov na rekonštrukciu budovy na Jarkovej ulici.

Synoda ECAV na Slovensku sa konala v dňoch 6. - 7.6.2014 v Levoči.

Rokovanie najvyššieho orgánu ECAV na Slovensku začalo slávnostnými Službami Božími. Slávnostným kazateľom bol hosť Synody ECAV na Slovensku br. Filo z bývalej Juhoslávie. Samotné rokovanie sa uskutočnilo v zasadačke Úradu práce v Levoči podľa schváleného programu.

Synodálom boli predložené správy jednotlivých výborov, správa predsedníctva ECAV, zboru biskupov, rozpočet ECAV na ďalší rok ako aj návrhy uznesení. Niektoré správy predkladateľov boli na úrovni, iné iba konštatačné.

Správa o činnosti predsedníctva ECAV je členená na XIII oblastí, počínajúc „Právnym rámcom pôsobenia predsedníctva“, cez „zabezpečenie vieroučnej čistoty a jednoty cirkvi“, ... Prácu v orgánoch a výboroch“, „Zveľaďovania majetku ECAV“, „ Dohľad nad dodržiavaním CPP“.

Správa je pomerne obsiahla a vo viacerých kapitolách opisuje dianie v ECAV na Slovensku.

V rámci kompetencií predsedníctva ECAV sme sa viacerí zhodli na tom, že zodpovednosť predsedníctva ECAV aj za činnosť dištriktov, seniorátov a CZ atď., tak ako je uvedené v materiáli na Synodu ECAV, je mylné. Veď CÚZ v čl.43 ods.3 ustanovuje, že za dištrikt zodpovedá predsedníctvo dištriktu atď.

Nie je preto možné konať nad rámec, ktorý je daný najvyšším cirkevným ústavným zákonom.

Nemožno nezaujať stanovisko aj k toľko medializovanej problematike poistenia majetku, predovšetkým šíreniu neprávd, polopravd, invetkív členom predsedníctva Synody ECAV voči sestre Kysackej. Na otázku, koľko nových poistných zmlúv a s akým efektom uzatvorili poisťovací agenti vybraní predsedníctvom ECAV, som odpoveď nedostal. Naviac predsedajúci Synody ECAV povedal synodálom, že poisťovňa Allianz navyšuje ceny poistenia, pravdivosť jeho tvrdenia je potrebné overiť. Tu je namieste poďakovať sestre Kysackej za jej prácu v prospech CZ ECAV, a to aj napriek vysoko nekorektnému vystupovaniu predsedu Synody, či jej osobným aj zdravotným problémom. Svojou prácou si získala podporu drvivej väčšiny CZ a seniorátov aj VD ECAV – čo hovorí za všetko.

Opätovne na rokovaní Synody ECAV bolo navrhované zrušenie Reformaty, s.r.o., ktorá spravuje majetok ECAV na Slovensku. Opäť ide o „peniaze pre GBÚ“! Reformata odviedla na účet GBÚ 48 000,00 eur. Bez odpovede predsedníctva Synody a kompetentných ostala moja otázka: na aký účel budú použité uvedené finančné prostriedky. Aj z toho je vidieť snahu o ovládnutie ECAV predsedníctvom GBÚ. Diskusia o Reformate, s.r.o., Diakonií ECAV, ale aj rozpočte a správe predsedu GHV vyvrcholila nedôstojným vystúpením riaditeľa GBÚ.

Sklamaním pre veľa synodálov bola aj skutočnosť, že v materiáloch na rokovanie Synody ECAV na Slovensku chýbala správa výboru pre reštrukturalizáciu ECAV. Dnes, keď existuje petícia za odluku cirkvi od štátu, silnejú hlasy proti financovaniu cirkvi, predsedníctvo Synody ECAV nezaradilo do programu takýto závažný bod na rokovanie. Je to viac ako nezodpovedné, keď komisia mala za úlohu rozpracovať uznesenia zo Synody ECAV v Žiline, kde bol prijatý zámer na 3 dištrikty. Čo je s tým? Čas ukáže.

Nemožno obísť problém EBF UK. Problémy súvisiace s počtom študentov, ktorí chcú študovať teológiu aj ju ukončiť ako kapláni a ísť do služby v ECAV, problémy s budovou EBF - potrebuje značné finančné prostriedky na opravu. Výsledok – slabá podpora z ECAV, naopak maximálne úsilie o vytvorenie evanjelickej akadémie (vraj na celoživotné

vzdelávanie) v Sp. N. Vsi zo strany predsedníctva ECAV. Pýtam sa: je možné realizovať program celoživotného vzdelávania na poloprázdnej EBF? - Predpokladám, že áno. A opäť otázka: prečo tomu tak nie je? Chýba komunikácia medzi zodpovednými! Bez odpovede!!!

Len tak na okraj - v Prešove bude tohto roku 5 absolventov EBF ordinovaných do služby ECAV.

Členom Synody ECAV na Slovensku sa podarilo schváliť cca 15 000,00 eur pre potreby EBF.

Zaiste viacerí z Vás, bratia a sestry, postrehli, že grécko-katolícka cirkev a Matica Slovenská organizovali slávnosť pri 200. výročí narodenia Ľ. Štúra. Čítali ste alebo počuli reakciu predsedníctva ECAV, že sa dištancujú alebo vyjadrujú svoj nesúhlas s tým, aby si tieto inštitúcie osobovali právo na takéto podujatia? Žiadny list, žiadne stanovisko, aj preto si nás evanjelikov nevážia a nepovažujú za partnerov na rokovania, pretože nepočuť náš hlas (hlas ECAV k dianiu v štáte, spoločnosti - k aktuálnym problémom, ktoré trápia aj našich veriacich).

Súčasťou zasadnutia Synody ECAV boli aj voľby do cirkevných orgánov, príprava legislatívneho plánu a prebudovanie právneho systému.

Bratia a sestry, určite je to pre viacerých z Vás „ťažké čítanie", považoval som však za správne informovať Vás o dianí v cirkvi, pretože sa to bezprostredne týka každého z nás či to chceme alebo nie.

Juraj Gáll
presbyter CZ a dozorca ŠZS

Synoda v Levoči 2014

Kedysi sa synody v našej cirkvi nekonali každoročne, ale jeden-dvakrát za storočie. Možno aj preto to boli významné zasadnutia, na ktorých sa prijímali dôležité dokumenty s veľkým významom pre smerovanie cirkvi na nasledujúce desaťročia. Žilinská synoda (1610), Spišskopodhradská synoda (1614), Ružomberská synoda (1707) či Turčianskoteplická synoda (1921) patria medzi zásadné medzníky v dejinách našej cirkvi. Levočská synoda z roku 2014 sa do radu týchto historických synod nezaradí. Synoda neprijala žiaden zásadný dokument. Schválila záverečný účet cirkvi za minulý rok, vypočula si správy všetkých synodálnych výborov, prebehli na nej voľby niektorých funkcionárov. Prešovčanov bude iste zaujímať skutočnosť, že do Generálneho presbyterstva sa dostal ďalší člen nášho cirkevného zboru – brat farár Ondrej Koč. Zvoleným členom cirkevných grémií gratulujeme a prajeme Božiu múdrosť pri hlasovaniach.

Každé zasadnutie synody v sebe obsahuje bezproblémové i ťažšie miesta. Levočská synoda, podobne ako mnohé jej predchádzajúce (Myjava, Liptovský Mikuláš, Turčianske Teplice, Žilina, Košice, Látky, Ružomberok...), sa borili a naďalej boria so stojatými vodami našej ECAV. Pokúšajú sa vyriešiť niektoré ťažké problémy postkomunistickej cirkvi. Áno, naša cirkev je aj 25 rokov po páde komunizmu postkomunistická. Prečo? Pretože sme síce prijali mnoho nových zákonov, dokonca aj ústavu, nevieme však nájsť optimálny model fungovania pre nasledujúce generácie. Nevieme sa zjednotiť a prijať možno radikálnejšie či boľavejšie, ale potrebné opatrenia. Máme dosť hlasov, aby sme nové riešenia odmietli, ale nemáme hlasy na pozitívne hlasovania.

Aj táto synoda bola o hľadaní riešení, ktoré sa nerodia ľahko. Pekná, ale zle ozvučená zasadacia miestnosť levočského úradu práce, bola svedkom vzrušenej i nudnej diskusie na viaceré témy, ktoré hýbu našou cirkvou.

Predmetom diskusie bola otázka spôsobu správy väčšinou bratislavského cirkevného majetku, ktorý je momentálne v správe spoločnosti Reformata. Vlastníkom spoločnosti je cirkev, ktorá ju riadi a kontroluje prostredníctvom Generálneho presbyterstva. Jadrom sporu je dosiaľ nerozhodnutá debata, či takúto správcovskú spoločnosť chceme mať i naďalej, alebo ju zrušíme a majetok bude spravovať Generálny biskupský úrad v Bratislave. Keďže k žiadnemu zásadnému rozhodnutiu v tomto smere nedošlo, môžeme v budúcnosti očakávať na túto tému viacero diskusií.

Predmetom diskusie bola i správa Bohoslužobného a Vieroučného výboru. Kým Vieroučný výbor prezentoval stanovisko cirkvi ku glosolálii (hovorenie v jazykoch), ktoré synoda bez výhrad akceptovala, Bohoslužobný výbor rozprúdil diskusiu nad spôsobmi prisluhovania Večere Pánovej. Musím priznať, že táto diskusia zaujala aj nás neordinovaných, keďže mnohé veci prijímame akosi automaticky a nezamýšľame sa nad tým, prečo oblátku je či nie je možné namáčať do vína tak, ako to robia niektoré protestantské cirkvi. Priznám sa, vždy sa poteším, keď zistím, že vieme diskutovať aj na takejto odbornej úrovni.

Školský výbor si zo synody odniesol dôležitú, ale náročnú úlohu – pripraviť návrh systému celoživotného vzdelávania pre všetkých

vzdelávaniachtivých – od žiakov v školách, cez farárov, pracovníkov v zbore až po záujemcov o nezáväzné biblické štúdium, ktoré by posilnilo ich vieru. Úloha to nebude ľahká, ale je potešujúce, keď je možnosť pracovať na tak vznešených cieľoch. Verím, že sa nám podarí vytvoriť systém vzdelávania pre nasledujúcu generáciu.

Asi najčastejšou témou synod z posledných rokov je otázka reštrukturalizácie, resp. zjednodušenia štruktúry našej cirkvi. Diskutuje sa o nej takmer 20 rokov a zatiaľ bezvýsledne. Levočská synoda prijala v tomto smere ďalšie uznesenia poverujúce zodpovedné orgány pripraviť plán legislatívnych zmien na nasledujúce obdobie. Ak sa to do roka podarí, budeme o budúcej synode hovoriť ako o jednej z najdôležitejších. Bude to však ťažká cesta. Žiadna cirkev nevyriešila tak závažné problémy za 1-2 roky. Prečo? Problémov je totiž viac než dosť. Naša cirkev je od roku 1921 rozdelená na dva nelogické dištrikty. Máme Východný dištrikt so sídlom v Prešove, do ktorého patrí napr. Púchov a Západný dištrikt so sídlom vo Zvolene, kam patrí napr. Rimavská Sobota. Svetové strany sú teda v našom prípade skôr mätúce ako orientačné... Máme generálny biskupský úrad v Bratislave a úrad generálneho biskupa, ktorému nepatrí konkrétne územie, pretože to patrí dištriktuálnym biskupom... Bratislavskému úradu síce nepatrí žiadne územie, ale cez tento úrad prúdia fakticky všetky finančné prostriedky od štátu (ročne cca 3,5 mil. eur)... Máme senioráty s hranicami, ktorým už málokto rozumie. Máme aj naoko samostatné cirkevné zbory, z ktorých viaceré nie sú schopné ani vymeniť okná na fare, nie sú teda ekonomicky životaschopné. Máme farárov, ktorým šéfuje senior a dištriktuálny biskup, ale peniaze im posiela biskup z Bratislavy. Naši farári sú však štatutármi (teda de facto šéfmi) svojich cirkevných zborov, takže s tým šéfovaním to až tak strašné nie je. Máme aj diakoniu. Ibaže jej vnútorná štruktúra je tak komplikovaná, že bez právneho vzdelania sa obávate prijať akékoľvek zásadné rozhodnutie. Okrem toho máme i niekoľko organizácií hlásiacich sa ku evanjelickej cirkvi v čase, keď potrebujú finančné zdroje, ale vystupujúce absolútne samostatne v čase, keď sa majú cirkvi podriadiť. No a pre istotu, ak by tento „jednoduchý“ systém nefungoval a neposkytoval potrebný servis, máme niekoľko tzv. „naddenominačných“ organizácií, ktoré veľmi radi a za mierny poplatok poskytnú vzdelávanie našim mladým bratom a sestrám a poučia ich o tom, ako byť kresťanským lídrom v evanjelickej cirkvi...

Nič z toho levočská synoda nevyriešila, preto sa nezaradí do radu veľkých synod našej cirkvi.

Marián Damankoš

Slovenská evanjelická jednota obnovuje svoju činnosť

Slovenská evanjelická jednota (SEJ) je pojem, ktorý strednej a mladšej generácii evanjelikov dnes nič nehovorí. Začal sa strácať v 50-tych rokoch minulého storočia, keď vtedajšia komunistická moc likvidovala všetky intelektuálne, vzdelávacie, duchovné ale aj sociálne aktivity cirkví, občianskych organizácií a spolkov. Aj napriek preukázanej charitatívnej a sociálnej pomoci občanom Československej republiky bola SEJ rozhodnutím komunistickej štátnej moci dňa 30.9.1951 rozpustená a jej majetok bol zoštátnený bez náhrady. K tomuto dňu bolo v SEJ registrovaných 58 408 členov v 590 odboroch - miestnych organizáciách. V rozhovore s podpredsedom obnovenej SEJ - Ing. Viktorom Čopom približujeme nielen históriu, ale aj súčasnosť a nové plány a zámery SEJ.

Kde vôbec vznikla takáto myšlienka - založiť Slovenskú evanjelickú jednotu, aké bolo jej pôvodné *poslanie?*

Slovenská evanjelická jednota bola založená emigrujúcimi Slovákmi v USA v meste Mahoney City v roku 1892 ako svojpomocný dobročinný spolok. Jej hlavným poslaním bolo prehĺbiť nábožnosť a hmotne podporiť svojich členov v núdzi. Iniciátorom založenia prvej SEJ na Slovensku bol drevorubač Pavol Balciar, ktorý sa vrátil z USA. Spolu s ďalšími 15-timi zakladajúcimi členmi bola napokon SEJ založená dňa 24.10.1920 v obci Klenovec. Práve vďaka skúsenostiam s podporou chudobnej vrstvy obyvateľstva Slovenska, ktoré vstúpilo do obdobia veľkej svetovej krízy, našlo veľké porozumenie medzi evanjelickými spoluobčanmi. Z korunových členských príspevkov SEJ vyplácala posmrtné,

starobné, sirotské, dobročinné, osvetové, národnú podporu, podporu pre postihnutých živelnou pohromou a požiarom, podporu telesne postihnutým, ale aj príspevky na cirkevnú tlač a cirkevné stavby.

Kto sa mohol stať členom SEJ a ako fungovala?

SEJ bola príkladne organizovaná Stanovami SEJ a každý nový člen skladal do rúk predsedu sľub v takomto znení: „*Ja XY,* oboznámený so stanovami SEJ sa osvedčujem, že ich budem plniť a svoj život viesť podľa čistého učenia Pána Ježiša Krista ako sa sluší na verného kresťana - *evanjelika pod*ľa a.v. Zaväzujem sa na svoju česť, že nikdy vedome a úmyselne nepoškodím česť a domáci *pokoj svojmu spolubratovi a spolusestre a všestranne sa bu*dem snažiť o dobro, lásku a *pokoj. Tak mi pomáhaj Trojjedinný Boh, Otec a Syn i Duch svätý. Amen"* Najvyšším orgánom Ústredia SEJ bolo Valné zhromaždenie, ktoré tvorili delegáti miestnych odborov SEJ, ktoré pôsobili územne pri jednotlivých cirkevných zboroch.

Neustály nárast počtu členov a vôbec organizácia ako taká sa v medzivojnovom období rozvíjala veľmi dynamicky; akým spôsobom dokázala vtedajšia SEJ koordinovať svoju činnosť a udržiavať kontakt so svojimi členmi?

SEJ sa rýchlo rozvíjala a už v roku 1924 na Slovensku existovalo 17 odborov (miestnych zväzov) s 1911 členmi. V roku 1929 sa „Úradné správy SEJ" stali prílohou Evanjelického posla spod Tatier (EPST) s názvom „Slovenská Evanjelická Jednota". Prvým redaktorom bol Ján Čillag, evanjelický učiteľ v Kocihe a tajomník SEJ. Tieto „Úradné správy SEJ" prinášali informácie o činnosti, príjmoch, počte členov, nových založených odboroch a podávali správy, akou sumou financií prispela SEJ na podporu nemocným, „pohorelcom" a na sirotince. V roku 1932 sa stal redaktorom prílohy Július Koska, evanjelický učiteľ v Hačave. Poslanie SEJ mnohí vnímali veľmi zjednodušene a považovali ju za spolok, ktorý vypláca podporu pozostalým pri úmrtí člena, alebo v prípade jeho úrazu. Preto v marcovej prílohe XXIV. ročníka EPST /1934/, tajomník SEJ pripomenul, že je potrebné venovať pozornosť Stanovám SEJ, ktoré deklarovali ako svoj primárny cieľ pozdvihnutie mravno-náboženského a národného života členov, podporovanie evanjelických a.v. cirkevných a národných ustanovizní a pestovanie osobnej a občianskej znášanlivosti. Pripomenul, že SEJ nie je len pohrebným spolkom, ale má podporovať cirkevné ustanovizne a plniť povinnosti voči vlastnému cirkevnému zboru.

Na budove biskupského úradu VD ECAV vo Zvolene je emblém SEJ. Aký je súvis SEJ s touto budovou?

Členská základňa ďalej rástla a v roku 1938 mala 441 odborov a 38846 členov. V roku 1941 sa z členských príspevkov a sponzorských darov vyčlenila suma 5 miliónov Sk, na zakúpenie pozemku od mesta Zvolen, kde bolo následne v roku 1943 vybudované Ústredie SEJ. Toto nové sídlo bolo deklarované ako „Ústredňa SEJ", lebo ako sídlo SEJ bol stále uvádzaný Klenovec. Až v roku 1949, na VZ SEJ, konanom dňa 22.5.1949, bolo rozhodnuté zmeniť Stanovy SEJ v súvise s premiestnením ústrednej úradovne z Klenovca do Zvolena.

SEJ bola dňa 30.9.1951 rozpustená a jej majetok bol zoštátnený. Bol to teda úplný koniec SEJ?

Aj po zrušení na Slovensku SEJ naďalej úspešne fungovala v zahraničí, najmä v Kanade, a bola veľkou pomocou pre emigrujúcich evanjelikov na Severoamerickom kontinente a to tak po stránke duchovnej starostlivosti, ako aj v rovine hmotného zabezpečenia. Jej činnosť trvala nepretržite až do 90-tych rokov minulého storočia. Významnými osobnosťami tamojšej SEJ boli v 70-tych až 80-tych rokoch minulého storočia napríklad Milan Jakubovec z Toronta a Ján Kopčok z Windsoru, ktorí dlhé roky predsedali SEJ v Kanade.

Ako došlo k obnoveniu činnosti SEJ a čo je hlavným poslaním SEJ v súčasnosti?

Po zmene politického systému v roku 1989 a obnovení postavenia Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku boli iniciatívy pre obnovu činnosti SEJ. Uznesením Generálneho konventu ECAV č. 4/92 zo dňa 25.9.1992 boli schválené Stanovy SEJ, ktoré podpísali generálny biskup Pavel Uhorskai a zástupca generálneho dozorcu JUDr. Ivan Šenšel. Napriek

mnohým snahám a viacerým pokusom zámer obnovenia činnosti SEJ nenašiel primeranú odozvu ani v radoch predstaviteľov cirkvi, medzi ordinovanými, ale ani radovými členmi evanjelických cirkevných zborov.

V roku 2004 sa napokon podarilo získať viacerých nadšencov pre obnovu činnosti SEJ. Po schválení zámeru o obnovu SEJ Synodou ECAV v roku 2004, bolo na deň 6. mája 2006 do Bratislavy zvolané zakladajúce VZ SEJ a rozhodnutím znovu-zakladajúcich členov bola obnovená jej činnosť, boli prijaté nové Stanovy, ktoré boli zamerané na združovanie evanjelicko-kresťanskej verejnosti v oblasti stretávania sa, komunikácie a prezentácie viery a výziev dnešnej doby v rovinách spoločenského, kultúrneho, umeleckého, ekonomického a politického života evanjelikov. Nové výzvy spoločenského života si vyžadovali vo väčšej miere osloviť ľudí z evanjelického prostredia, aj tých, ktorí pomaly strácajú evanjelicko-kresťanské povedomie, vzďaľujú sa našim cirkevným spoločenstvám, a to možno aj našou vinou a nezáujmom ich získať späť do spoločenstva cirkvi. VZ SEJ dňa 26.10.2013 v Bratislave zvolilo nové orgány SEJ. Do predsedníctva SEJ boli zvolení: Ing. Ján Holčík, CSc. - predseda, Ing. Viktor Čop - podpredseda, Ing. Ľubica Harakaľová, CSc. - tajomník, PhDr. Eva Bombová, JUDr. Peter Hríb a Ing. Ján Brozman (31.10.2013 sa vzdal členstva v predsedníctve SEJ a tiež členstva v SEJ). VZ SEJ schválilo doplnenie Stanov o možnosť členstva zahraničných Slovákov a prípravu novej stratégie obnovy evanjelického ducha a zviditeľňovanie Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku a jej osobností.

Toto poslanie, ktoré SEJ prijalo, ste ale opísali dosť všeobecne, môžete bližšie konkretizovať hlavné ciele a zámery súčasnej SEJ, prípadne môžete komentovať jej aktuálnu činnosť?

V súčasnosti boli ako prioritné postavené tri základné úlohy, ktoré chce SEJ rozvíjať a napĺňať:
1. Rozširovať a budovať členskú základňu SEJ *na Slovensku, ale aj v* zahraničí.
2. Reagovať na spoločenské dianie a dianie vo vnútri ECAV na Slovensku.
3. Hľadať formy a spôsoby soc*iálnej pomoci* a poskytovať túto pomoc.

Pre napĺňanie týchto cieľov boli v uplynulých mesiacoch vyvinuté viaceré aktivity, a to najmä: bol vydaný Zborník z konferencie SEJ, konanej dňa 26.10.2013 v Bratislave, na tému „Evanjelici, hovorme si pravdu“. Uverejnené referáty sa z viacerých uhlov pohľadu pokúšajú pomenovávať problémové oblasti v ECAV. Ide síce len o pohľady niekoľkých členov SEJ, ale je to minimálne zaujímavý podnet k spoločnému uvažovaniu o ďalšom smerovaní ECAV a jej postavení v Slovenskej verejnosti.

Ďalšou aktivitou je spustenie vlastnej internetovej stránky – www.sej.sk, ktorá má vytvoriť priestor pre prezentáciu myšlienok, cieľov, plánov, zámerov a konkrétnych aktivít SEJ pre širokú evanjelicko-kresťanskú verejnosť. Internetová stránka je moderným komunikačným prostriedkom a slúži pre rýchly a jednoduchý kontakt všetkých členov a sympatizantov SEJ. Prezentuje zásady činnosti a organizovanosti SEJ v podobe Stanov o. z. SEJ, jej aktivít, publikačnej činnosti, sponzorov a podporovateľov SEJ, ale ponúka tiež možnosť registrácie v elektronickej podobe a poskytuje mnohé ďalšie informácie.

Predstavitelia SEJ prezentujú činnosť SEJ oficiálnymi vystúpeniami v cirkevných zboroch, pri rôznych cirkevných stretnutiach či v osobných rozhovoroch. V evanjelickej tlači (EPST) boli prednedávnom uverejnené rozhovory s členmi predsedníctva SEJ, priebežne sú informované všetky relevantné médiá ECAV o hlavných aktivitách SEJ. Predseda SEJ dňa 8. mája 2014 vo Svätom Jure, kde sa konala posviacka a oficiálne otvorenie „Domu seniorov a sociálnych služieb AGAPÉ”, odovzdal v mene Predsedníctva SEJ vedeniu zariadenia dar - zariadenie spoločnosti THIUSNE pre dlhodobo ležiacich pacientov. Zariadenie slúži proti preležaninám – dekubitom.

Ako vidíte budúcnosť SEJ?

Chceme vybudovať opravdivé spoločenstvo založené na spolupráci, spolupatričnosti a JEDNOTE. Želáme si, aby sme sa navzájom dopĺňali, obohacovali a využívali naše dary na prezentáciu skutočného kresťanského života v živote Evanjelickej cirkvi a.v., v spoločnosti na Slovensku či vo svete vôbec. Pozývame každého, kto sa stotožní s našimi stanovami a je ochotný stať sa členom, podporovateľom, propagátorom, organizátorom rôznych súčasných, či budúcich aktivít SEJ.

Redakcia ďakujeme za rozhovor bratovi V. Čopovi a prajeme veľa požehnania v službe SEJ

Konfirmácia

V 2. nedeľu po Veľkej noci – 4.mája sa v našom cirkevnom zbore konala slávnosť konfirmácie. Potvrdenie krstnej zmluvy a sľub vernosti cirkvi a Pánovi Ježišovi Kristovi vyslovilo týchto 34 mladých ľudí:

Batík Adam, Bombová Viktória, Buša Boris, Buzgová Zuzana, Demová Laura, Hadbavná Natália, Horenský Marek, Chovanová Sidónia, Jaselská Klaudia, Kostrubová Daniela, Kušnírová Katarína, Lenhardt Martin, Macej Dávid, Marton Filip, Marton Štefan, Matis Samuel, Mihoková Simona, Molitorisová Sára, Ňachajová Kamila, Olejárová Zuzana, Orečná Tamara, Pagáč Daniel, Pasierb Marek, Petra Matúš, Platková Katarína, Pribula Samuel, Priščák Matej, Priščáková Lenka, Semančíková Zuzana, Timková Klaudia, Tomáš Adrián, Tomečková Nikol, Tomko Dávid a Zubko Michal.

Deň predtým absolvovali konfirmandi už tradične skúšku z konfirmačnej látky po dvojročnej príprave. Zároveň boli svedkami prisluhovania sviatosti Večere Pánovej ich rodičom a blízkym, pri ktorej tak ako v nedeľu poslúžil prípravou k spovedi brat farár Daniel Midriak zo Svitu.

V nedeľu ráno už všetci slávnostne oblečení vstúpili do nášho chrámu, aby v ňom pred cirkevným zborom vyznali svoju vieru, prijali konfirmačné požehnanie a po prvýkrát v živote pristúpili k spovedi a prijímaniu darov Večere Pánovej.

Do života sme ich vyprevadili slovami ap. Pavla z listu Kolosenským 2, 6. – 7. verša: „Preto, ako ste prijali Krista Ježiša Pána, v Ňom žite, zakorenení a budovaní v Ňom, i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní a rozhojňujte sa v dobrorečení.“

Túto požehnanú slávnosť obohatil zborový spevokol Sion pod vedením sestry dirigentky Oľgy Adamkovičovej o niekoľko krásnych duchovných piesní a mládež piesňou a pozvaním konfirmandov do kruhu mládeže nášho zboru. Ďakujem všetkým, ktorí prispeli svojimi darmi k tomu, aby aj tohoročná konfirmácia bola dôstojná a požehnaná.

Pre konfirmandov vyprosujeme vedenie a ochranu Duchom Svätým, aby nezostalo len pri sľube, ale úprimnom živote, budovanom na prítomnosti Ježiša Krista v ich srdciach a životoch.

Ondrej Koč
zborový farár

Zo žiakov absolventi

Posledný májový deň sa na Evanjelickom kolegiálnom gymnáziu niesol v slávnostnej atmosfére. Žiaci IV.A, IV.B a VIII.O, ktorí od pondelka 26. mája do stredy 28. mája úspešne zložili maturitnú skúšku, si v rámci slávnostných služieb Božích v Chráme Svätej Trojice prevzali maturitné vysvedčenia.

Spolu so svojimi rodičmi, učiteľmi a mladšími spolužiakmi si vypočuli kázeň slova Božieho od Mgr. Petra Mihoča, tajomníka biskupa VD, ktorej základom bol štvrtý verš z Tretieho listu Jánovho: „Nemám väčšiu radosť, ako keď počujem, že moje deti chodia v pravde.“ Kazateľ ním povzbudil abiturientov, aby okrem vzdelania nadobudnutého na Evanjelickom kolegiálnom gymnáziu nezabúdali aj na vernosť Kristovmu učeniu, s ktorým ich škola oboznámila. Zvlášť ich vyzval, aby o našom Pánovi Ježišovi svedčili svojimi životmi.

Z rúk prisluhujúcich kňazov, Mgr. Ondreja Koča, Mgr. Petra Mihoča a ThDr. Mateja Oráča prijali potom oktaváni a štvrtáci poslednýkrát ako žiaci školy požehnanie. Aj riaditeľ školy, PhDr. Marián Damankoš, PhD., vo svojom príhovore vyzdvihol dôležitosť vedomostí a zručností, ale najmä hodnotovej orientácie, sprostredkovaných školou. V hodnotiacej časti svojho prejavu ocenil predovšetkým tých žiakov, ktorí počas svojho štúdia úspešne reprezentovali školu na rôznych súťažiach, získali jazykové certifikáty z nemčiny a angličtiny, zapájali sa do práce na školských projektoch a do mimovyučovacích aktivít. V mene Rodičovského združenia pri EKG im pri tejto príležitosti odovzdal knižné odmeny. Mimoriadne ocenenie spojené s vecnou odmenou od riaditeľa školy bolo udelené Tímei Kónyovej z VIII.O za výnimočné úspechy, ktoré dosahovala počas ôsmich rokov štúdia na škole.

V závere slávnostných služieb Božích sa maturanti už ako absolventi školy poďakovali svojim rodičom a pedagógom.

Andrea Hanzová
učiteľka EKG

IV.A, triedna profesorka Mgr. Erika Beňová

Ondrej Olejár, Filip Verčimák, Ondrej Gajdoš, Matej Matta, Dominika Gimerová, Michaela Kubeková, Zuzana Soporská, Monika Grittersová, Michaela Sabolová, Milada Havirová, Michaela Demčáková, Zuzana Kentošová, Natália Palková, Jakub Ferko, Monika Kolesárová, Miroslava Majerová, Miroslava Horenská, Gabriel Petruška a Soňa Šimoňáková

IV.B, triedna profesorka Mgr. Soňa Grestyová

Katarína Kočová, Marek Hrivniak, Ivona Dugasová, Viktória Pankuchová, Jakub Horizral, Silvia Pankuchová, Viera Molitorisová, Jakub Lipjanec, Tatiana Reváková, Linda Minaričová, Ivana Horská, Natália Sabolová, Drahoslava Molitorisová, Kristína Župová, Tatiana Dvorčáková, Martina Šverhová a Marek Repja

VIII.O, triedna profesorka Mgr. Andrea Hanzová

Matej Hanzo, Ľubomír Gall, Marcel Kušnír, Jakub Šofranko, Thomas Gresty, Daniela Mižišinová, Silvia Gazdíková, Petra Gregová, Klaudia Richtariková, Lucia Geročová, Karina Hekkel, Lenka Sýkorová, Tímea Kónyová, Zita Adzimová a Martin Kozoň

Deň matiek

Každý rok je druhá májová nedeľa veľmi špeciálnym dňom. Výnimočnou je práve preto, že je venovaná všetkým mamičkám. Vedeli sme to aj my s našimi deťmi z Evanjelickej základnej školy v Prešove, a tak sme pre naše mamičky pripravili krátky pozdrav vo forme piesní a pásma ďakovných telegramov. V nich sme im čo najvrúcnejšie prejavili našu vďačnosť za ich obrovskú lásku, obetu a starostlivosť. V závere sme si pre každú mamičku pripravili maličký darček – kvetinku s biblickým veršom pre povzbudenie : *„Nech ťa neopustí láska a vernosť, priviaž si ich na hrdlo, napíš na tabuľu svojho srdca!“ Príslovia 3, 3*

Prajeme im, aby tento biblický verš mohol byť pre nich povzbudením počas celého roka.

Ing. Martina Martičeková

Gideonci medzi žiakmi ESŠ v Prešove

Posledný pôstny týždeň pred Veľkou nocou, priniesol na ESŠ v Prešove jednu zaujímavú aktivitu. Dňa 15. apríla 2014 v ranných hodinách vo vestibule – vstupnej hale školy, čakali na všetkých žiakov od materskej cez základnú až po gymnázium traja bratia – Gideonci, ktorí milo pozdravili každého prichádzajúceho a obdarovali ho spôsobom sebe vlastným Bibliou – Novou zmluvou. Táto dlhoročná aktivita Gideoncov v Prešove je už mnohým dobre známa, no pre tých menších, ba najmenších to bola úžasná chvíľa, keď mohli byť obdarovaní „vlastnou“ Bibliou.

My, skôr narodení sme sa k vlastnej Biblii dostávali spravidla v konfirmačnom veku alebo tí ešte starší ju získali ako dedičstvo po svojich rodičoch či starých rodičoch. Dnes je Biblia prístupná každej vekovej kategórii. Okrem toho, že je napísaná v našej ľubozvučnej slovenčine, jej prevedenie, úprava a formáty v kníhkupectvách nepoznajú hraníc. Táto malá modrá knižočka, ktorú dostávali žiaci ESŠ, mala ale zvláštnu príchuť. Okrem toho, že formát je skutočne ako vymodelovaný do malých ručičiek, každý túto knihu dostal pre seba, pre svoju vlastnú

potrebu. Dokonca boli aj takí, ktorí si pýtali pre kamarátov, spolužiakov, rodičov, starých rodičov ba aj pre susedov. Tak toto Písmo Sväté – Božie Slovo, putuje neraz aj k tým, ktorých ani my Gideonci nevieme osloviť. Nuž radosť je to dvojnásobná.

Veríme a sme presvedčení, že radosť neprežívame len my, ktorí sme sa rozhodli stáť v tejto službe, ale aj všetci obdarovaní, ktorých na tejto škole bolo cez 300, ba aj tí, ktorým Slovo Božie sprostredkujú tí najmenší, ktorí sa stali našimi sprostredkovateľmi, pomocníkmi .

Nuž Bohu vďaka. Škoda len, že nie na všetkých školách majú ich vedúci predstavitelia takéto pochopenie pre našu službu, ako to bolo na ESŠ v Prešove.

Viktor Čop

NOC KOSTOLOV

23. mája 2014 sme mali zaujímavé stretnutie v rámci Noci kostolov v našom chráme, ktoré sa začalo službami Božími – tu sme sa modlili za voľby v našom meste a citlivo vnímali posolstvo, ktoré bolo v zmysle Biblického textu: *„Nech sú svetlá na nebeskej oblohe, aby oddeľovali deň a noc a označovali obdobia, dni a roky.“* (Prvá kniha Mojžišova 1, 14) Veľmi nás povzbudilo vystúpenie komorného spevokolu nášho zboru Soli Deo Gloria. Doteraz sme si ani neuvedomili, že v chráme máme 7 obrazov; ich históriu a posolstvo nám priblížil brat farár J. Bakalár. Najzaujímavejšou časťou stretnutia pre mňa bol rozhovor s členmi presbyterstva. Znovu som si uvedomila, ako je potrebné, aby si jednotlivé generácie slúžili s láskou, aby vysvetľovali mladšej generácii význam funkcií dozorcu, kurátora, presbytera a aby odpovedali na otázky, ktoré sú prejavom záujmu o život a prácu cirkevného zboru. Na záver nám poslúžil spevácky zbor z Gregoroviec. Ďakujem všetkým za účasť, službu a prípravu tohto stretnutia a na záver len pripomeniem slová z kázne: Vy ste svetlo sveta! Vy ste mesto ležiace na vrchu! Je veľmi dôležité počuť z týchto slov imperatív: Vy ste! Nie - vy máte byť soľ alebo svetlo. Vy ste! Kto dotknutý povolaním Pána Ježiša stojí na ceste nasledovania, ten je celou svojou existenciou soľou resp. svetlom sveta. Učeníci sa už nemusia trápiť tým, ako sa ich účinkovanie stane verejným, jedinou ich starosťou je byť verným a i naďalej v moci Ducha Svätého byť učeníkmi Pána Ježiša Krista, aby Jeho svetlo skutkami lásky svietilo medzi ľuďmi.

vďačná presbyterka

Zlatí konfirmandi

Bolo to radostné vstupovať do chrámu (15. júna 2014) a uvedomiť si, že dnešná nedeľa je 4x výnimočná. Je Sviatok sv. Trojice, zároveň pamiatka posvätenia nášho chrámu, Deň otcov a slávnosť zlatej konfirmácie. Toto všetko bolo umocnené službou zborového spevokolu Sion na čele so sestrou dirigentkou Oľgou Adamkovičovou, ktorá si tiež pripomínala 50. výročie konfirmácie. Patrí im za to úprimné poďakovanie. V rámci programu pozdravil prítomných zhromaždených brat námestný dozorca, uctili sme si pamiatku zborového farára Ctibora Jána Handzu (narodil sa 15. septembra 1906 v Pohorelskej Maši a zomrel 1. júna 1972 v Prešove) a tiež už zosnulých konfirmandov. To všetko bolo možné len vďaka iniciatíve sestry Vierky Werner z Altmorschen, ktorá s veľkou láskou a pochopením pripravovala toto stretnutie. 18 konfirmandov už len svojou prítomnosťou svedčilo o Božej milosti. Mňa obzvlášť oslovilo svedectvo sestry M. T. Lazarovej a vyznanie brata V. Semku.

Ubehlo už 50 rokov od 7. júna 1964, kedy sľubovali vernosť Pánovi Ježišovi Kristovi, ale i našej Evanjelickej a. v. cirkvi na Slovensku. Nech nás všetkých vedie Duch Svätý, aby sme v dnešný sviatok Svätej Trojice, keď si zároveň pripomíname Pamiatku posvätenia chrámu a zlatú konfirmáciu, boli Božím slovom nanovo zasiahnutí a v spoločenstve nášho cirkevného zboru posilňovaní láskou a milosťou nášho Pána k svedectvu živej viery, na ceste poslušnosti v každej etape nášho života.

Ján Bakalár
zborový farár

Grilovačka pre všetky generácie vo farskej záhrade

20. júna 2014 o 17:00 hod. sme sa stretli v požehnanom počte, všetky generácie spolu so zborovým spevokolom. Ďakujem za skvelú prípravu tímu VMV a všetkým, čo sa za toto stretnutie modlili. Bolo nás okolo 150 a ani sme nezbadali, ako nám spolu s deťmi ubehli štyri hodiny. Všetko tu malo svoj pravý čas, piesne, zábava, výklad, modlitby a požehnanie na záver... no aj spoločenstvo pri dobre opečených klobáskach. Nechýbala ani porota, ktorá udelila prvé miesto najlepším grilovačom... Celé stretnutie bolo umocnené aj tým, že sa na záver do nášho cirkevného zboru prihlásil manželský pár. Prihlásili sa dvaja, ale reálne sme prijali troch, lebo bábätko, ktoré čakajú sa má narodiť už v júni...

tím VMV

CIRKEVNÝ PRÍSPEVOK

Každoročne ďakujeme za cirkevný príspevok (cirkevnú daň), ktorý každý rok tvorí značnú časť príjmu zborového rozpočtu. Ďakujem Vám, sestry a bratia, ktorí ste jej zaplatením prispeli na prácu a život cirkevného zboru. K 31.5.2014 sme prijali 8 878,00 eur. Do konca roka 2014 je ešte šesť mesiacov, a preto Vás prosíme, aby ste nezabudli vykonať aj toto minimum pre náš cirkevný zbor (cirkevný príspevok za rok 2013 sme prijali vo výške 20 383,00 eur, v kartotéke je zapísaných 3761 členov, cirkevný príspevok pre dospelého je 10,00 Eur a pre dieťa do konfirmácie 5,00 EUR). Najlepšie v tomto smere sú fílie nášho cirkevného zboru, kde bratia kurátori osobne vyzbierajú cirkevný príspevok. Aj touto cestou im za túto službu úprimne ďakujem a prajem Božej milosti a požehnania v ich službe. Najťažšie je to ale v meste. Príspevok môžete uhradiť aj na účet cirkevného zboru: Slovenská sporiteľňa, a.s. číslo účtu: 0096289004/0900. *„Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov.“ Galatským 6, 2*

Predsedníctvo CZ

Piate výročie materskej škôlky – ďakovné služby Božie 22. júna 2014

Snaha zriadiť v Prešove evanjelickú materskú školu driemala v srdciach niektorých ľudí mnoho rokov. Po nástupe biskupa VD Slavomíra Sabola do funkcie a tiež po príchode riaditeľa BÚ, dnes už nebohého Radima Cingeľa, sa túžba zriadenia MŠ ešte viac zintenzívnila. V rekordne krátkom čase zozbieral riaditeľ BÚ všetky potrebné povolenia a brat biskup vstúpil do rokovania s ministrom školstva s prosbou zaradenia MŠ do siete škôl v skrátenom legislatívnom konaní. Jeho žiadosti bolo vyhovené. Ministerstvo školstva zaradilo EMŠ do siete škôl dňa 15. júla 2009. Radosť z úspechu bola neopísateľná. V tom čase sme už vedeli, že priestor nám poskytne BÚ VD v budove Starého kolégia. Nemali sme však učiteľky, zariadenie do triedy, finančné prostriedky na prevádzku, ba ani prihlásené deti. A tak sa začal boj s časom. Vytvorili sme tím v tomto zložení - školský tajomník Miroslav Čurlík, tajomník biskupa Peter Mihoč, biskup Slavomír Sabol s manželkou, riaditeľ BÚ Radim Cingeľ s manželkou a zborový dozorca prešovského cirkevného zboru Milan Dreveňák s manželkou. Hľadali sme všetko z vymenovaného a naraz. Zháňali sme sponzorské dary i starý vyradený nábytok z iných škôlok. Pomohli Obecné úrady v Lade, Šarišskej Porube a Bystrom. Presviedčali sme rodičov, aby prihlásili svoje deti do našej MŠ. Nádejali sme sa, že evanjelickí rodičia podporia našu myšlienku ako prví. Ale, žiaľ, niektorí zvolili vyčkávaciu taktiku, či to vôbec bude požehnané. A tak medzi prvé prihlásené deti sme zapísali katolícke deti a deti z cirkvi bratskej.

V priestoroch BÚ VD v Prešove začala 1. septembra 2009 svoju činnosť evanjelická materská škola. Na slávnostnom otvorení oficiálne privítal biskup VD zapísaných škôlkarov a ich rodičov. Zároveň viedol úvodnú pobožnosť, v ktorej zdôraznil potrebu duchovného vedenia dieťaťa od útleho veku, lebo je nenahraditeľným zdrojom v rozvoji osobnosti. V závere slávnostného programu udelil biskup deťom požehnanie, a potom sa už všetci prítomní presunuli do priestorov MŠ, aby ich otvorili prestrihnutím pásky.

V školskom roku 2009/2010 bola otvorená jedna trieda, ktorú navštevovalo 16 detí. Triedu sme nazvali „Ovečka“, aby sme podčiarkli myšlienku, že Pán Ježiš je dobrým Pastierom, ktorý sa stará o svoje ovečky – o svoje deti. Od začiatku materská škola ponúka v porovnaní s inými MŠ navyše duchovný program. Deti sa pútavou formou učia detské modlitby, piesne a biblické príbehy.

Školský rok 2010/2011 bol pre nás tiež rokom plným zmien. Naša MŠ sa rozrástla o druhú triedu. Síce sme naďalej ostali v budove Starého kolégia, no v tomto roku sme sa stali súčasťou ESŠ, ktorá pracuje pod vedením riaditeľa Mariána Damankoša. V druhom roku prevádzky MŠ bolo prihlásených 44 detí z mesta Prešov i z okolitých obcí.

Od 1.9.2011 v EMŠ pribudla tretia trieda. Letné prázdniny boli veľmi rušné, pretože sa pripravovali priestory na presťahovanie MŠ do budovy Nového kolégia na Námestí legionárov. Ako každý rok, aj tento krát sme zápasili s finančnými problémami. Vďaka Bohu, obetavosti ľudí i pomoci zainteresovaných, sme sa stretli na začiatku školského roka v tomto chráme Božom, aby sme mohli prejaviť vďačnosť Pánu Bohu, ale prijali aj požehnanie pre našu prácu v nových priestoroch EMŠ. V treťom roku prevádzky sme mali prihlásených 66 detí.

V školskom roku 2012/2013 sme sa zapojili do projektu Revitalizácia MŠ, ktorý vypísalo ministerstvo školstva. Náš projekt s názvom „Záchranár Dráčik“ získal prvenstvo. Získali sme zaň sumu 3 300,00 € pre ďalšiu prácu s deťmi ako aj vybavenie školy učebnými pomôckami. Nemalá čiastka bola investovaná do detského ihriska.

Tento školský rok sme rozšírili ponuku vzdelávania o vyučovanie anglického jazyka s názvom: „Hravá angličtina“ a novým projektom sa stala aj „Predplavecká príprava“.

A čo ďalej? Aj dnes sa hemží v našich hlavách mnoho ambícií. Nevieme, ktorá z nich sa stretne s požehnaním, ale vieme, že to bude tá najprospešnejšia. Veď aj pred piatimi rokmi na začiatku stála iba jediná ambícia. Myšlienka. Červík, ktorý

pomaly nahlodával mysle a znepokojoval srdcia mnohým. Sme si vedomí toho, že táto myšlienka nebola našou, hoci by sme si ju radi privlastnili, ale Božou. My sme boli len nástrojmi, za čo sme vďační. Vďaka tomu sme zažili chvíle plné radosti i osobného požehnania. Ťažko povedať, že šlo o bezstarostnú cestu, no hnal nás a ženie nás vpred stále ten istý a jediný cieľ. Čo je tým naším cieľom?

Túžime vypestovať u detí vzťah k Bohu a vedomie, že na tomto svete okrem svojich rodičov a blízkych sú milované a chránené i úžasnou bytosťou, ktorá je nad nami. Keďže deti nedokážu Boha vnímať iným ako názorným spôsobom, chceme Ho predstaviť ako Dobrého Pastiera, ktorý sa o nás ľudí, stará ako o milované ovečky. Tak nám Pán Boh pomáhaj!

Ľubica Sabolová
zástupca EMŠ

Detský biblický tábor – Mníchovský potok 4.8. – 10.8.2014

Detský biblický tábor sa bude tohto roku opäť konať na Mníchovskom potoku pri Bardejove v krásnom lesnom prostredí. Téma je „12 STATOČNÝCH" v kovbojskom štýle. Chceme sa rozprávať o učeníkoch a ich živote s Pánom Ježišom. Mali tiež veľa otázok, ako máme my, ale spolu vytrvali a stali sa statočnými zvestovateľmi dobrej zvesti pre tento svet.

Odchod: 4.8.2014 (pondelok) – 9:00

– Objednaným autobusom – zraz o 8:30 pred budovou ev. a. v. fary Svätoplukova 11, Prešov.

Príchod: 10.8.2014 (nedeľa) – 9:00

– Pred evanjelický a. v. chrám Sv. Trojice, pričom deti budú mať spoločný program na Službách Božích približne do 10:15.

Cena tábora pre 1 dieťa je 75€ (za každého ďalšieho súrodenca 50€). Suma zahŕňa náklady na stravu a ubytovanie. Náklady na dopravu a na ďalšie materiály pokryje cirkevný zbor. Strava je zabezpečená 5x denne, samozrejmosťou je poistenie všetkých účastníkov.

Detský tábor vedie Ing. Peter Gál spolu s dobrovoľníkmi z radov rodín a mládeže z nášho cirkevného zboru ECAV v Prešove. Zdravotnú starostlivosť zabezpečuje Mgr. Sylvia Iľková.

Prihlášku, ktorej súčasťou je Potvrdenie o zdravotnom stave dieťaťa od praktického lekára pre deti a dorast, je potrebné odovzdať (spolu s platbou) **najneskôr do 18. júla 2014 na ev. a. v. farskom úrade**, Svätoplukova 11 v Prešove. Prihlášky nájdete pri východe z chrámu, na farskom úrade, alebo on-line na stiahnutie spolu s ďalšími priebežne aktualizovanými informáciami na stránke: www.relevant.sk/deti

Tešíme sa na všetkých malých statočných táborníkov.

P. Gál

Na Veselej veselo

Do našej klubovne chodí pravidelne množstvo detí, ktoré majú priam až potrebu byť do niečoho zapojené, pomáhať. Nestačí im len prísť a zahrať sa. V projekte, vďaka ktorému klubovňa momentálne funguje, sme mali naplánované množstvo aktivít pre tieto deti, do ktorých sa veľmi radi zapájajú. Jednou z nich je aj Krok smerom von, čo v praxi znamená práve návšteva nejakého zariadenia pre starších alebo aj telesne postihnutých ľudí. Týmto smerom sme mali vykročiť viac krát v mesiacoch február až jún. Keď sme boli na začiatku plánovania a uvažovania o tom, kam by sme mohli ísť počas týždňa, premýšľali sme o Veselej ulici, kde sídli Zariadenie pre seniorov Náruč.

Spolu s deťmi z klubovne a s mládežníkmi sme sa rozhodli, že navštívime toto zariadenie a poslúžime domácim piesňami a krátkym programom. Hlavne sme však chceli priniesť radosť, preukázať lásku a dokázať, že nám títo ľudia nie sú ľahostajní. Na prvé

stretnutie vo februári sme si pripravili pár piesní a vyrobili sme aj magnetky s veršom „Vy ste svetlo sveta“ (Matúš 5,14). Peter Michalčík si pripravil povzbudivé slová a zároveň vysvetlenie tohto verša. Na gitare nás sprevádzala aj Julka, ktorá sa na gitare učí hrať na gitarovom krúžku v klubovni. Veľmi dôležitou časťou programu bol čas, počas ktorého sme si posadali medzi domácich a rozprávali sa s nimi, pýtali sa na ich životy, záľuby, minulosť,...

Naša návšteva mala úspech a tak sme dohodli hneď ďalšie stretnutie v marci, ktoré malo podobný charakter ako to prvé. V priebehu mesiaca apríl sa nám vyskytli nové možnosti. Oteplilo sa a tak nám zamestnanci zariadenia navrhli, či by sme nechceli s domácimi zašportovať vonku. Zamestnanci to všetko pripravia a my sa len rozdelíme do skupiniek medzi obyvateľov. Hneď na začiatku tejto návštevy sme sa rozdelili do skupiniek naozaj rôzneho veku a začali súťažiť. Slalom s fúrikom, hádzanie kamienkov, triafanie do basketbalového koša, či zhadzovanie kužeľov bolo naozaj zábavou nielen pre našich najmenších. Po vyhlásení výsledkov mal pre nás personál upečené voňavé klobásky. Počas konzumovania sme sa opäť rozpŕchli medzi ľudí a rozprávali sa. Hosťom v ten deň bol aj kamarát obyvateľov zariadenia Náruč – Fero, ktorý hrá na akordeón, takže zábava pokračovala v ľudovom štýle. Na chvíľu sme si opäť slovo vzali my a nechýbali ani naše piesne.

Zatiaľ poslednú návštevu sme uskutočnili 12. júna. Obyvatelia nás už čakali pripravení v jedálni a tak sme im hneď v úvode zaspievali pár piesni, pozdravili ich. Peťo Urbanec porozprával svoj príbeh ako spoznal Pána Ježiša a Marek Ilenin povzbudil veršami z Biblie. Do konca našej návštevy sme sa opäť rozprávali s domácimi. Niektorí si aj poplakali pri spomienkach, iní sa zasmiali a ďalší sa dohodli na ďalšom stretnutí.

Veríme, že po veľmi akčných a rozbehaných prázdninových dňoch sa nám podarí túto službu opäť obnoviť.

Lenka Gogová

Stojíme pred rozhodnutím - Relevant, n.o.

V predchádzajúcich číslach Patmosu sme písali o službách a aktivitách, ktoré realizujeme v rámci našej neziskovej organizácie. V tomto čísle Vám prinášame niektoré novinky z jednotlivých služieb a tiež aj nutné rozhodnutia, pred ktorými stojíme.

Vďaka Bohu sme aj v tomto roku 2014 dostali príspevok z mesta Prešov na opatrovateľskú službu a môžeme pokračovať v jej poskytovaní. Naďalej sa však stretávame s nízkym záujmom seniorov o služby opatrovania a skoro každý telefonát, alebo návšteva u klientov, končí pri prvom kontakte. Dôvodov je asi viac, predovšetkým je to asi cena – niekomu sa zdá na počudovanie nízka a niekomu vysoká, aj keď reálne je to okolo 20% skutočných nákladov. Snažíme sa vychádzať v ústrety klientom, ale cenu musíme prispôsobiť aj nákladom a vysokému štandardu, ktoré s poskytovaním súvisia a tie nie sú nízke. Našou snahou však je pomôcť a byť tu aj pre tých, ktorí si to nemôžu dovoliť, ale pomoc opatrovateliek naozaj potrebujú. Snažíme sa skúmať, v akej situácii klient je a „ušiť" na mieru konkrétnu pomoc a prispôsobiť ju aj finančne. Ďalším dôvodom, prečo asi seniori a ich rodiny môžu váhať je „papierová byrokracia". Žiaľ, aby mohol byť finančný vklad klienta čo najnižší, potrebuje absolvovať návštevy lekárov a mestského úradu a vybaviť si rozhodnutie o odkázanosti na opatrovateľskú službu, avšak aj v tomto smere sú naše pani opatrovateľky ochotné pomôcť. Ak by sme mali zhrnúť, ako to doposiaľ u nás prebiehalo, tak musíme skonštatovať, že za celý čas od vzniku služby sme pomohli desiatim klientom skrze štyri opatrovateľky. V súčasnosti dve opatrovateľky poskytujú službu šiestim klientom.

Pred časom sme absolvovali druhú vlnu propagácie služby a letáky sme roznášali na rôzne miesta, napr. do lekární, kníhkupectiev, k lekárom, do nemocníc, do klubov dôchodcov a pod. a teraz čakáme, aké ovocie to prinesie. Plánujeme toho urobiť ešte viac a koncom roka môžeme zhodnotiť, v akom štádiu sme a či chceme pokračovať. Zvažujeme aj personálne zmeny na pozícii koordinátora opatrovateľskej služby a sociálneho pracovníka v Hniezde, vzhľadom na to, že z Hniezda nám odchádza kolegyňa a jednotlivé sociálne služby sú prepojené, preto bude nutné pracovné povinnosti prehodnotiť a prerozdeliť.

Ak sa pozrieme smerom k Domovu na polceste Hniezdo, odhliadnuc od prebiehajúcej výpovednej lehoty kolegyne, ktorá potrebuje na istý čas z tejto služby odísť a načerpať, dalo by sa povedať, že prežívame pokojné obdobie. Prijali sme novú klientku, čo znamená plnú obsadenosť, t.j. päť klientok. Ďalšia skvelá vec je, že štyri z nich sú v

riadnom pracovnom pomere. Čo nám ale môže spôsobovať „bolenie hlavy" je to, že miesto práce je dosť ďaleko (Plzeň, Liberec, Teplice nad Bečvou, Galanta) a ak sa vyskytne problém, tak je to trochu komplikovanejšie. Napriek tomu je to veľmi dobrý čas, sme povzbudení z toho, že si klientky zvykajú na svoju novú rolu aj napriek diaľke a prerušeniu osobných kontaktov s nami, so svojimi priateľmi, s prostredím, ktoré je im dobre známe. Telefonický a mailový kontakt je nevyhnutný a pravidelný, snažíme sa o psychickú, duchovnú a duševnú podporu a tiež aj o predchádzanie vzniku konfliktov a sklamania napr. aj z výpovede vďaka zlyhaniu a nedorozumeniam. Stáva sa, že absolvujeme telefonát, počas ktorého musíme ubezpečovať klientky, že to, čo robia je dobré a aj keď je to chvíľu ťažké a majú chuť sa vrátiť domov, je im smutno a cítia sa opustené medzi úplne cudzími ľuďmi, tak všetko to pominie a ony si budú môcť povedať, že vytrvali. Snažíme sa aj o osobné návštevy, ako to bolo aj počas inaugurácie pána prezidenta Andreja Kisku, na ktorú boli naše klientky pozvané prostredníctvom Stanislava Gurku (SED – Veľký Slavkov). Po obede bol priestor na to, aby sme prežili spoločný čas, porozprávali sa, navzájom sa povzbudili a vypočuli si, ako sa majú v práci a v ich osobných životoch.

V tomto čase sa venujeme aj úvahám nad budúcnosťou Hniezda, keďže nám končí nájom bytu, v ktorom sa Hniezdo nachádza a podali sme aj žiadosť o dlhodobý prenájom. Jednou z úvah je aj rozbeh novej služby, ktorá by bola prirodzeným pokračovaním v prechode k osamostatneniu sa dievčat.

Zatiaľ však nie je isté, či sa nám tento náš zámer podarí a či je teraz ten správny čas, aby sme do toho šli. Preto Vás, čitateľov, chceme osloviť s prosbou o modlitby a pomoc pri hľadaní nových, vhodných priestorov pre domov na polceste – byt, alebo dom aj so záhradou, v ktorej by sa uskutočňovala pracovná terapia. Tam by

sa klientky mohli učiť starať sa o seba, naučiť sa niečo nové a možno vyrobiť, chovať a vypestovať niečo, čo sa dá aj predať a mať z toho minimálne na nájomné, alebo z čoho by si mohli niečo chutné uvariť a aj týmto spôsobom ušetriť.

Ďalšia nová oblasť, v ktorej sa snažíme rozvíjať našu prácu a pomáhať, je podporná skupina. Rozbehli sme ju v snahe vytvoriť priestor pre mladých dospelých, ktorí majú veľmi blízko k odchodu z ich bezpečného prostredia, tiež pre tých, ktorí už z detského domova odišli a sú v iných zariadeniach alebo aj pre tých, ktorí sú už osamostatnení. Na začiatku práce sme stáli pred otázkou, akou formou chceme pracovať, čo všetko by sme mohli a mali ponúknuť, ako si pripraviť podklady, akým systémom práce fungovať. Dávali sme predstavám a plánom praktickú podobu, propagovali sme a pozývali

mladých z rôznych zariadení. Pre nás je to nová služba, teda aj skúsenosti zbierame v procese učenia sa a niekedy aj formou pokusu a omylu, ale ako sa hovorí, kto nič nerobí, ten nič nepokazí.

Prvými klientmi skupiny boli naše dievčatá z Domova na polceste Hniezdo. Boli stretnutia, keď prišla len jedna. Nebolo to veľmi povzbudivé, aj keď sme vedeli, že začiatky sú všade ťažké a predovšetkým pri rozbehu nových služieb. Keďže sa zdalo, že to takto bude pokračovať aj naďalej, prichádzali otázky, čo robíme zle, čo by sme mohli robiť inak, je vôbec potreba tejto služby, koho ešte osloviť a pod.

Časom prišla ponuka z IUVENTY absolvovať „kompraxové" školenie, cez ktoré sme mali možnosť napísať malý projekt. Vďaka Bohu sme túto možnosť využili a podarilo sa nám napísať projekt aj pre podpornú skupinu s hlavnou myšlienkou pozvať „domovákov" na spoločný výjazd do košickej ZOO s cieľom spoznať sa, nadviazať kontakt a následne ich pozvať na skupinu.

Na výjazde sa zúčastnilo cca päť dobrovoľníkov a desať odchovancov detských domovov z rôznych zariadení v Prešove. Bol to veľmi požehnaný čas a jeho ovocie sme zbierali už nasledujúci pondelok v čase od 15.00 do 17.00 v partnerskom mládežníckom voľnočasovom centre Depo na Ďumbierskej 30, kde sa skupina oficiálne pravidelne stretáva. Bolo nás päť a počet sa v priebehu pohybuje smerom hore aj dole, ale základ je, že teraz skupina naozaj funguje a veríme, že svojím spôsobom aj pomáha.

Počas budovania skupiny sme si potvrdzovali, že „domováci" sú špecifickou skupinou ľudí a na to, aby sa vytvoril vzťah, ktorí môže uzdravovať, pomáhať, smerovať a budovať, potrebujeme ponúknuť niečo zaujímavé. Využili sme teda všetko, čo Depo ponúka, a tým myslím naozaj všetko: hry, stolný futbal, biliard, čaj, kávu, kofolu... všetko toto sú prostriedky, ako možno získať a budovať vzťah dôvery a otvorenosti. Samozrejme okrem toho je treba celého človeka, ktorý má srdce pre túto prácu a ľudí, s ktorými sa stretáva. Pri hrách sa nám ľahšie hovorí aj o ťažkých témach, aj keď nejdeme extrémne do hĺbky a niekedy riešime spoločne pre mnohých z nás aj „ľahšie" témy, ale pre tieto decká je to o existencii, napr. úspech alebo neúspech pri hľadaní práce, vlastné bývanie, školské povinnosti a pod. Postupne prichádzajú aj chvíle, keď niekto príde a potrebuje radu v osobnom živote a to je znamenie, že pokračujeme vďaka Bohu správnym smerom. Klienti si zvykli na Depo, a tak sme tam spoločne začali chodiť aj vtedy, ak je otvorené pre verejnosť. Jedna z klientok sa zapojila aj do dobrovoľnej činnosti v tomto voľnočasovom centre a spoločne so všetkými si budujeme aj tím, s ktorým chodíme na kalčetové turnaje do klubovne PUZZLE, a tak dochádza k prepájaniu intaktnej a ohrozenej mládeže. Otvárajú sa im nové možnosti, kde môžu budovať nové priateľstvá a čo je najdôležitejšie, v týchto nových oblastiach svojho života môžu počuť o Bohu a zažiť Ho živého.

Prosíme o modlitebnú podporu, aby ľudia, čo navštevujú Podpornú skupinu, mohli poznať Boha a aby mohli svoje životy žiť s Ním, pretože len On môže uzdraviť tak, ako nikto na svete.

V predchádzajúcich číslach Patmosu sme Vám už niekoľkokrát písali o spomínanej klubovni PUZZLE. Keď sa pozrieme späť, vidíme za sebou kus dobrej práce. Klubovňu počas vyše ročného fungovania navštívilo vyše 500 detí, mladých i starších ľudí. Uskutočnilo sa viac ako 70 organizovaných aktivít. Ak do celkového priebehu klubovne započítame pracovníka, zvýhodnený nájom a financie na aktivity, tak mesačné náklady neraz presiahli 400 €, ktoré sme mali z projektov a darov.

Jedným z úspechov práce v klubovni je, že nám poskytla priestor na vzájomné spoznávanie sa s našimi

konfirmandmi, či deťmi z okolitých škôl, ktoré prišli aj na záhradnú párty (garden party) pre dorast a konfirmandov, či na stretnutia dorastov, kde počuli zvesť evanjelia. Klubovňa je mostom medzi deťmi, ktoré sa túlali po meste, pretože mali čas navyše, a medzi našim zborom, ktorého súčasťou sa môžu stať.

Klubovňa pre deti fungovala od mája 2014 doteraz (jún 2014). Pracovník, ktorý bol zamestnaný ako koordinátor klubovne a zabezpečoval, aby bola otvorená v pracovné dni od 13:00 do 17:00 končí a tiež nám v tomto mesiaci končia aj zdroje z projektu na tohto pracovníka. Toto je ďalšia z dilem, pred ktorou stojíme. Pokračovať v prevádzke klubovne? Kto s prevádzkou pomôže? Budú dobrovoľníci ochotní pomôcť a prispieť aj svojou neodmysliteľnou časťou práce?

Na to, aby klubovňa fungovala ďalej, potrebujeme nájsť nielen financie na koordinátora, ale aj koordinátora samotného a tiež dobrovoľníkov, ktorí by v klubovni pomohli. Túto prácu nedokáže robiť „len“ jeden človek. Stávalo sa nám, že do klubovne prišlo napríklad 25 detí a konfirmandov. Ak má jeden človek nastavovať hru, dávať pozor na vybavenie klubovne a popri tom budovať vzťahy s deťmi, spoznať ich, či zobrať ich len tak na zmrzlinu, byť pre nich svedectvom v bežných situáciách, či hovoriť im, ako môže byť aj pre nich Pán Ježiš reálny každý jeden deň, určite to nemôže robiť sám. Preto sú dobrovoľníci rovnako dôležití ako osoba zodpovedná za túto prácu. Ideálne by bolo, ak by nový pracovník a dobrovoľníci pokračovali v prepájaní práce v klubovni s tou, ktorá sa už dávno robí v našom zbore (práca s dorastom, stredoškolskou mládežou) a ktorí deti z klubovne nielen pozvú na dorast, ale ich tam aj zoberú, pomôžu im tam nájsť si kamarátov.

Možno si dávate otázku: „Čo bude cez prázdniny?“ Určite by sme radi pokračovali v tejto práci aj počas prázdnin, no nie tak pravidelne, ako počas školského roka. Tiež by sme radi namiesto času dnu v klubovni boli radšej s deťmi von, hlavne teraz, keď sú pekné slnečné dni. To, kedy bude klubovňa otvorená, na aký výlet a kde sa pôjde, si Vy a Vaše deti budete môcť pozrieť na www.relevant.sk alebo aj na www.facebook.com/puzzleklubovna. Premýšľame, že nastávajúci čas prázdnin by sme chceli využiť aj na to, aby sme klubovňu skrášlili a upravili. Prosíme, myslite na nás vo Vašich modlitbách, aby sme mali múdrosť ako pokračovať v tejto úžasnej práci a aby sa našli ochotní ľudia, ktorí by boli v klubovni v čase, kedy by bola otvorená.

Prosíme o modlitby za:

− čo najlepšie usporiadanie pracovných pozícií, čo sa týka Hniezda a opatrovateľskej služby

− za pracovníka s mládežou, ktorý by mohol pomôcť pri prepájaní mládeže a všetkých jej zložiek s Hniezdom a tiež aj pri vedení práce v samotnom Relevante, n.o.

Modlíme sa za múdrosť, aby naše srdcia, uši a oči boli nastavené na to, čo je Božia vôľa.

pracovníci Relevant

Mamiklub

Veľmi sa tešíme, že sa môžeme v našom cirkevnom zbore stretávať aj my mamičky s našimi najmenšími detičkami každý týždeň a navzájom sa povzbudiť vo vzájomných rozhovoroch a stíšeniach. Tento rok nám ako priestor slúži klubovňa Puzzle, kde sa deti môžu pohrať a my zase zdieľať o našich radostiach aj starostiach. Okrem takýchto bežných stretnutí sme mali možnosť deťom pripraviť na Mikuláša a Deň detí špeciálne stretnutia v kaviarni Most cafe, kde ich čakali aj nejaké pesničky, súťaže a sladké odmeny primerane ich veku a možnostiam. Týmto pozývame všetky mamičky na materskej dovolenke, aby neváhali a pridali sa k nám - stretávame sa každý utorok o 9:30 v klubovni Puzzle. Fotodokumentácia je z Dňa detí, tešíme sa na vás.

sestra Katarína

Garden Party

V piatok 9.5.2014 sme v záhrade našej fary v Prešove mali stretnutie s názvom Garden Party. Tento špeciálny dorast bol určený pre konfirmandov, ktorí v nedeľu úspešne odkonfirmovali a pre nové deti, ktoré pravidelne prichádzajú do klubovne Puzzle.

Počasie bolo celý týždeň veľmi upršané, preto sme sa obávali dažďa aj v piatok. Nakoniec sme užasnutí a vďační pozorovali slnko celý deň na oblohe. Prišlo nás hojne (okolo 80), a tak sme začali túto Garden Party ako jedno spoločenstvo. Na dekách a karimatkách sme pozorovali program, ktorý spoločne pripravili vedúci dorastu a mládeže. Po privítaní sme sa pustili do zoznamovacích hier, keďže prišli aj ľudia z klubovne, ktorí nás až tak dobre nepoznajú. Samozrejme nechýbala ani tombola, kde napríklad naša Majka vyhrala prelet ponad Alpy (na stoličke ju chlapci nadvihli a premiestnili ponad alpy - liehový roztok). Po tombole sme počúvali slovo, ktorým poslúžil Ján Šimočko. Pripomenuli sme si obeť Pána Ježiša, Jeho odpustenie a význam spoločenstva. Konfirmandi a dorasťáci boli pozvaní na dorasty a Dorastový výlet, ktorý bude v auguste. Po téme sme spoločne chválili Pána v sprievode kapely a keďže Garden Party je už známa veľkou grilovačkou, nechýbal ani náš grilovací tím. Pochutili sme si na špekáčkach a zelenine a strávili krásny čas s priateľmi. Cieľom Garden Party bolo privítať konfirmandov v zbore a na doraste, čo sa aj úspešne podarilo. Pozvanie na ďalšie dorasty bolo ďalšou výzvou pre nich. Otázkou je, čo už oni s touto výzvou urobia.

Deň plný požehnania a zábavy sme mohli prežiť vďaka Pánovi Ježišovi, ktorý tomu celému dáva zmysel a ktorý nás všetkých spája.

B.A.

Seniorátne stretnutie dorastu

V sobotu 17.05.2014 sme sa s našimi dorasťákmi a konfirmandmi vybrali na Seniorátne stretnutie dorastu na Sigorde. Stretli sme sa pred farou a spolu s vedúcimi dorastu sme nastúpili do autobusu, ktorý bol pre nás objednaný. Keďže nás až tak veľa nebolo a autobus mal 45 miest, na každého pripadli 4 miesta.

Hneď ako sme vystúpili z autobusu, toľko miesta sme už nemali. V telocvični zariadenia Helianthus sa zhromaždili dorasťáci z 24 cirkevných zborov, čo nebolo málo. Sedeli sme úplne vpredu pri pódiu, kde sme všetko veľmi dobre videli. Program sa začal s chválami, ktorými nás sprevádzala kapela z Bardejova. Témou poslúžil Peter Podlesný z Košíc, ktorý prišiel so svojou manželkou a krásnymi deťmi. Zamýšľali sme sa nad priateľstvom s Pánom Ježišom a nad nepriateľstvom so svetom. Na ktorú stranu sa prikloníme, či dáme svoj Like Pánu Bohu alebo svetu. Pochopili sme, že vybrať si určite musíme a tým, že si nevyberieme, si vlastne aj tak vyberieme. Po téme a modlitbách nás čakal výdatný obed. Áno, presne tak ako tušíte, boli to párky. Veľmi sme si na nich pochutili a hneď po obede sme sa opäť stretli v telocvični. Boli sme rozdelení do skupín a my sme boli pridelení k cirkevnému zboru Nemcovce, kde poznáme a máme veľa kamarátov. V týchto skupinách sme hrali poobedňajšiu hru. Chodili sme od stanovištia k stanovišťu, kde sme museli splniť rôzne úlohy a po ich splnení sme dostali zaslúžené pečiatky. Zoznámili sme sa aj s ostatnými dorasťákmi a mali veľa zábavy.

Domov sme odchádzali povzbudení a hlavne radi, že sme mohli spolu stráviť čas. Pri odchode sa s nami rozlúčil brat farár Marek Cingeľ a dal nám na pamiatku nálepky s obrázkom: Komu dáš svoj Like. Do Prešova sme pricestovali poobede zdraví a šťastní.

B.A.

Domáci tlačový fond

Od 1. 3. 2014 do 31.5.2014 na DTF prispeli:
Adamcová Matilda 10 €, Ander František 10 €, Barnová Eva 10 €, Benková Emília 10 €, Boháčová Marta 20 €, Brižeková Janka 10 €, Bulna František 10 €, Chovanová Margita 10 €, Cimermanová Zuzana 20 €, Gál Jaroslav 10 €, Glevická Gabriela 5 €, Hadbavný Ondrej 10 €, Harčarová Ema 10 €, Herkeľová Danka 5 €, Hyben Ivan 10 €, Ivančáková Božena 20 €, Jaduš Eduard 10 €, Janková Albína 10 €, Jurášová Helena 20 €, Kačmárová Mária 20 €, Katuščáková Mária 10 €, Klimek Ján 10 €, Klimková Kvetoslava 10 €, Kozáková Anna 10 €, Kožlejová Valéria 5 €, Krupová Mária 10 €, Lipovská Margita 5 €, Lipovský Vladimír 5 €, Majerníková Anna 20 €, Majerníková Mária 10 €, Malá Darina 25 €, Marton Štefan 10 €, Matis Igor 10 €, Merčiaková Helena 10 €, Molitoris Štefan 5 €, Mušinka Robert 10 €, Mušinková Božena 10 €, Olejár Milan 10 €, Ondrejková Anna 10 €, Pavúková Ľudmila 10 €, Petrová Justína 10 €, Pištejová Ľubomíra 10 €, Rachvalová Eva 5 €, Richtáriková Viera 10 €, Rochlitz Daniel 10 €, Sabol Jaroslav 5 €, Šebejová Helena 50 €, Šebeňová Mária 10 €, Sekeráková Danica 10 €, Semko Vladimír 10 €, Sepešiová Oľga 10 €, Švirlochová Viera 10 €, Tomčík Dušan 10 €, Urbancová Mária 10 €, Vajda Andrej 15 €, Vargová Viera 10 €, Železníková Anna 20 €, Žilková Mária 20 €.
Spolu 695,00 €
Srdečne ďakujeme

Jubilanti nášho cirkevného zboru v III. štvrťroku 2014

Milé sestry a bratia jubilanti,

dovoľte, aby sme Vám v mene nášho prešovského evanjelického a. v. cirkevného zboru zaželali k Vášmu životnému jubileu, ktorého sa z Božej milosti dožijete v treťom štvrťroku 2014, najmä hojné Božie požehnanie, pevné zdravie a veľa radostných chvíľ strávených v kruhu najbližších a v spoločenstve nášho cirkevného zboru.
Nech sú pre Vás povzbudením a posilou slová Písma:

„Hospodin, tvoj Boh, kráča s tebou, nenechá a neopustí ťa .“

5 M 31, 6b

50 rokov života:
Eleonóra Čurlíková, Iveta Jurašková, František Kažimirský, Jarmila Kočová, Ružena Macejová, Monika Maňkošová, Mária Mihaľová, Jaroslav Olejár, Ľubica Olejárová, Ľubomír Petra, Danka Surinová, Ľubomír Takáč, Jaroslav Varga, Vladimír Zábojník

60 rokov života:
Peter Dzubaj, Kvetoslava Farbancová, Milan Harčár, Oľga Juřiková, Alžbeta Kuropčáková, Vladimír Lipovský, Alžbeta Petrová, Anna Plačková, Eva Rachvalová, Ľubica Szantová, Vlasta Zacharovská, Oľga Šalamunová, Mária Šarafínová

65 rokov života:
Eleonóra Brestovičová, Anna Kaduková, Božena Križová, Dušan Kušnír, Helena Mrúzová, Dana Oravcová, Dagmar Reptišová, Marcela Tomčíková, Angela Wittnerová, Anna Šelloncová

70 rokov života:
Eva Barnová, Anna Hricová, Vincent Lipovský, Miroslava Lorincová, Oľga Mačingová, Pavel Ragač

75 rokov života:
Vladimír Čop, Mária Gregová, Irena Guľasová, Anna Hažerová, Marta Kriváňová, Helena Majerová

80 rokov života:
Magda Doliaková, Zuzana Kočíková

85 rokov života:
Elena Dubinská, Helena Harčárová, Mária Kancírová, Ján Košťalik, Terézia Straková, Štefan Šima

90 a viac rokov života:
Alžbeta Juhasová, Terézia Hulvejová, Jana Kaňáková, Anna Lenhardtová, Anna Moyzesová, Mária Tkáčiková

50 výročie sobáša:
František Ander a Božena Anderová, Štefan Benko a Emília Benková, Dušan Doliak a Oľga Doliaková, Matej Gall a Marta Gallová, Tibor Kominko a Anna Kominková, Štefan Macej a Božena Macejová, František Makatúra a Anna Makatúrová, Vladimír Štefánik a Jana Štefániková

55 výročie sobáša:

Milan Guľas a Irena Guľasová, Viktor Kancír a Oľga Kancírová, Matej Straka a Mária Straková

60 výročie sobáša:

Jozef Boroš a Mária Borošová

POKRSTENÍ
(apríl - jún 2014)

Ella Olejárová	6. apríla
Ester Evinová	12. apríla
Filip Harčár	12. apríla
Vladimír Kantoris	19. apríla
Nela Tutoky	20. apríla
Leonard Linkesch	20. apríla
Simona Chmeľovská	27. apríla
Elena Zapletalová	17. mája
Michal Balog	18. mája
Jakub Doleži	24. mája
Sára Šimčíková	25. mája
Filip Ďuraka	7. júna
Daniel Emanuel Kollár	7. júna
Lilian Valentina Kollár	7. júna
Michal Michalik	14. júna

SOBÁŠENÍ
((apríl - jún 2014)

Jozef Štofanko a Silvia Šimková	3. mája
Viliam Škuta a Adriána Kriváňová	7. júna

ZOSNULÍ
(apríl - jún 2014)

Mária Nemcová, 68 r	3. apríla
Vojtech Katuščák, 75 r	5. apríla
Tomáš Majerník, 69 r	15. apríla
Anna Matisová, 87 r	10. mája
Michal Socha, 75 r	13. mája
Andrej Šimko, 80 r	15. mája
Marie Chovanová, 76 r	25. mája
Anna Džubáková, 82 r	5. júna
Oľga Bahurinská, 86 r	18. júna
Anna Harčárová, 60 r	18. júna
Marián Žac 49 r	20. júna
Juraj Ferenc, 67 r	22. júna

Redakčný kruh: J. Bakalár, A. Bodnárová, V. Ferenc, K. Furdík, V. Furdíková, Z. Martausová, K. Michalčíková, M. Sabol
Redakcia a administrácia: Ev. a. v. farský úrad v Prešove, Svätoplukova 11. Registračné číslo: OÚ-XI/27/95.
Tlač STEVEPRESS Š. HARČAR. Ďakujeme Vám za Vaše príspevky, modlitby, finančnú pomoc a ochotu. Finančnú pomoc na tento časopis môžete zaslať: Slov. sporiteľňa, a.s. číslo účtu: 0096289004/0900